

Sygn. akt: I C 180/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2021 rok

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	Katarzyna Wysoczyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2021 roku w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w B.

przeciwko P. K.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 180/21

UZASADNIENIE

WYROKU zaocznego z dnia 21 października 2021 roku

W dniu 27 kwietnia 2021 roku do tut. Sądu wpłynął pozew D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego przeciwko P. K. o zapłatę kwoty 1116,03 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że kwota roszczenia wynika z umowy pożyczki jaką zawarł pozwany z N. P. Sp. z o. o w dniu 14 kwietnia 2016 roku nr (...). Strona powodowa wskazała nadto, że wierzytelność przeciwko pozwanemu nabyła na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 15 grudnia 2020 roku od G. Windykacji (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego, a ten nabył wierzytelność od pierwotnego pożyczkodawcy na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 grudnia 2016 roku. Strona powodowa wskazała nadto, że na kwotę objętą żądaniem składają się kwota 666,69 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 221,62 zł tytułem odsetek umownych, kwota 26.75 zł tytułem odsetek za opóźnienie i kwota 200,97 zł tytułem opłat windykacyjnych.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 14 kwietnia 2016 roku pozwany oraz (...) Sp. z o.o., reprezentowana przez (...) S.A. zawarli umowę pożyczki nr (...). Na podstawie wskazanej umowy pozwany miał otrzymać od pożyczkodawcy kwotę 1704,86 zł, a do spłaty miał kwotę 2368,11 zł, która miał spłacić w ratach miesięcznych wysokości 98,67 zł do dnia 14 kwietnia 2018 roku. W umowie wskazano nadto, że całkowity koszt pożyczki wyniesie 663,25 zł, opłata za obsługę pożyczki wyniesie 20 zł za miesiąc, (...) określono na 40 %, a roczne oprocentowanie na 10 %.

Dowód: umowa z załącznikami (k. 4 – 10).

D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty i G. Windykacji (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty zawarły w dniu 15 grudnia 2020 roku umowę przelewu wierzytelności w ramach procesu sekurytyzacji. W ramach umowy strony ustaliły, że D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty nabywa od G. Windykacji (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego wierzytelności objęte załącznikiem nr 1.

Dowód: umowa (k. 21 - 22).

W dniu 20 kwietnia 2021 roku został sporządzony wyciąg z ksiąg rachunkowych D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego, w którym wskazano, że w księgach Funduszu widnieje zadłużenie przeciwko P. K. w kwocie 1116,03 zł z umowy pożyczki gotówkowej z dnia 14 kwietnia 2016 roku nr (...), co do wierzytelności nabytej od G. Windykacji (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego umową z dnia 15 grudnia 2020 roku, która została nabyta przez zbywający fundusz umową z dnia 30 grudnia 2016 roku od (...) Sp. z o.o.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k.3).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawi się na wyznaczone posiedzenie albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny przyjmując za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie i pismach procesowych doręczonych pozwanemu, chyba, że budzą one wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Niezależnie od wynikającego z przytoczonego wyżej domniemania o prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem prawnym, Sąd ma obowiązek ustosunkowania się do twierdzeń strony powodowej z punktu widzenia ich zgodności z rzeczywistym stanem prawnym. W przypadku wątpliwości Sąd nie może wydać wyroku zaocznego opierającego się jedynie na twierdzeniach strony powodowej, ale zobowiązany jest do przeprowadzenia postępowania dowodowego w celu wyjaśnienia wątpliwości (wyrok SN z dnia 8 maja 1998 roku I CKU 34/98 legalis 338741).

W związku z wątpliwościami dotyczącymi legitymacji strony powodowej, a także wysokością kwoty objętej żądaniem, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe polegające na analizie dołączonych do akt sprawy dokumentów i doszedł do przekonania, że powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty nabył konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy pożyczki z dnia 14 kwietnia 2016 roku nr (...). Podstawą dochodzenia przeciwko pozwanemu kwoty objętej żądaniem pozwu w ocenie strony

powodowej są umowa przelewu wierzytelności z dnia 15 grudnia 2020 roku, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu oraz wydruk – tabela (k.15).

W ocenie Sądu te dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną, zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanemu wskazaną w pozwie, a nadto nie stanowią dowodu wysokości zobowiązania pozwanego.

W uzasadnieniu wskazanego już orzeczenia z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że „w żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszczone są dane pozwanego i inne informacje, a wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności względem pozwanego jest konkretna wierzytelność”.

Akceptując w całości wskazane przez Sąd Apelacyjny uwagi, Sąd doszedł do przekonania, że ogólne umowa przelewu wierzytelności z dnia 15 grudnia 2020 roku, wydruk - tabela, a także wyciąg z ksiąg rachunkowych D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego nie stanowiły wystarczających dowodów przemawiających za zasadnością żądania strony powodowej.

Jeżeli chodzi o umowę przelewu wierzytelności to ma ona charakter ogólny, nie wynika z niej, że faktycznie strona powodowa nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanemu, że przedmiotem tej umowy była jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanemu. W ocenie Sądu uzupełnieniem wskazanej umowy przelewu wierzytelności jest załącznik nr 1 obejmujący konkretną wierzytelność objętą umową. Załącznik ten ma istotne znaczenie albowiem konkretyzuje przedmiot umowy przelewu wierzytelności.

W ocenie Sądu tylko umowa przelewu wierzytelności i wskazany załącznik do niej łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy pożyczki z dnia z dnia 14 kwietnia 2016 roku nr (...).

W ocenie Sądu dowodem potwierdzającym nabycie wierzytelności przeciwko pozwanemu ze wskazanej w pozwie umowy pożyczki nie mógł być wydruk – tabela k. 15.

W szczególności należy wskazać, że wydruk ten nie został podpisany przez strony umowy przelewu wierzytelności, nie wiadomo również kiedy został sporządzony i przez kogo oraz czy dane zawarte w tym wydruku odpowiada treści załącznika do konkretnej umowy przelewu.

Należy też wskazać, że strona powodowa nie złożyła żadnego dokumentu, w szczególności umowy przelewu wierzytelności pomiędzy pierwotnym pożyczkodawcą a G. Windykacji (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z dnia 30 grudnia 2016 roku wskazanej w pozwie, a z której wynikałoby, że podmiot od którego strona powodowa miała nabyć wierzytelność z umowy pożyczki z dnia 14 kwietnia 2016 roku był w ogóle uprawniony do dysponowania tą wierzytelnością.

W ocenie Sądu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (k. 3) nie mógł być także dowodem potwierdzający wysokość wierzytelności i nabycie konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanemu z umowy pożyczki z dnia 14 kwietnia 2016 roku. Należy zważyć, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14 legalis 1213577).

Zapisy z ksiąg rachunkowych bez odniesienia do konkretnych dokumentów, w tym wypadku umów przelewu wierzytelności i szczegółowych załączników do nich, a także źródła istnienia zobowiązania pozwanego (umowa pożyczki), nie mogły być dowodem przemawiającym za zasadnością żądania pozwu.

Sąd nie uwzględnił także pism (k. 11-14), albowiem złożono je w kserokopii, zatem nie może być dowodem i stanowić podstawy ustaleń faktycznych w sprawie (uchwała SN z dnia 29 marca 1994 roku III CZP 37/94; wyrok SA w

Katowicach z dnia 10 stycznia 2008 roku V ACa 816/07 lex 398729, wyrok SA w Katowicach z dnia 7 marca 2018 rok V ACa 277/17), a nadto brak było dowodów doręczenia lub chociażby nadania ich do pozwanego.

Wreszcie należy wskazać, że strona powodowa nie przedłożyła żadnego wiarygodnego dokumentu, z którego wynikała wysokość wierzytelności objętej żądaniem pozwu, nadto brak jest wyliczenia kwoty z tytułu tzw. windykacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa nie udowodniła w sposób nie budzący wątpliwości, że nabyła wobec pozwanego konkretną wierzytelność z umowy pożyczki wskazanej w pozwie, a także wysokości wskazanej wierzytelności.

Z uwagi na powyższe powództwo oddalono.